

skatten har indbragt udover, hvad man havde regnet med, efter vor Opfattelse vilde faa den mest værdifulde Anvendelse, naar de benyttedes til Nedsættelse af Byrder, der er særlig tyngende for Erhvervslivet, og jeg vil gerne minde om, at de Takstnedsættelser, som jo er vedtaget — Nedsættelser, som efter vor Opfattelse er lige nødvendige for Erhvervslivet og for Statsbanerne selv ud fra forretningsmæssige Synspunkter —, at disse Nedsættelser selvfølgelig i selve Overgangstiden vil medføre et Nedslag i Banernes Indtægter. Vi mener, at disse Millioner er vel egnede til at blive anvendt her, og at det er den for Erhvervslivet gavnligste Anvendelse, de kan faa.

Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Finansminister i Dag udtalte, at Pengene passende kunde anvendes til Supplering af de Nedsættelser, der ellers kunde være Tale om i Aar, til Nedsættelse, som Ministeren sagde, af Skatter, Afgifter og Takster. Mon det ikke bliver lidt for meget at sprede disse Millioner over? Jeg vil i denne Forbindelse minde om, at den højtærede Finansminister i Efteraaret under Finanslovbehandlingen udtalte, at han for sit Vedkommende havde en Forkærlighed for at benytte dem til en Nedsættelse af Statsbanernes Takster for Gods og Kreaturer, og jeg vil spørge den højtærede Minister, om denne Forkærlighed ikke stadig er til Stede hos ham. Det ærede Medlem Hr. Clausager udtalte, at det havde været rimeligt, i hvert Fald hvis Nedsættelsen var kommet i det foregaaende Finansaar, da at anvende disse Millioner til at tage det Tab, der vilde komme i Finansaaret 1926—27. Ogsaa heroverfor vil jeg minde om, at den højtærede Finansminister i sin Tale i Efteraaret pegede paa, at de netop var særdeles paakrævede under Hensyn til, at saadanne Takstnedsættelser ogsaa skulde opretholdes i Finansaaret 1927—28.

Axel Dam: Fra Retsforbundets Standpunkt vil jeg gerne anbefale dette saakaldte Paradeforslag ud fra den Begrundelse, at vi overhovedet altid er Tilhængere af, at Penge, naar de er presset fra Folk, saa vidt muligt skal tilbagegives deres rette Ejer. Jeg kan ikke betragte det som nogen Forring, at man faar en Del tilbage af det, der er frataget en i et Øjemed, som allerede er opfyldt, saa at Pengene ikke længere behøves til denne Anvendelse. Hvad det angaar, at Statskassen bliver saa meget ringere forsynet med Penge, ser vi heri

kun en Fordel, da vi gerne vil have Statskassen sat paa Smalkost, saa at Staten bliver nødt til at kaste en Mængde af de Opgaver fra sig, den har paataget sig.

Da jeg forudser, at jeg i Anledning af denne min Støtte til de Konservatives Forslag vil blive stemplet som reaktionær, maa jeg maaske med det samme sige, at jeg selvfølgelig vil tage lige saa kraftigt Afstand fra de andre Forslag, som — i Dag — er fremsat fra konservativ Side, om at indføre nye og yderligere Skatter, Toldskatter nemlig.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard blot sige dette, at mine Udtalelser i Dag gik ud paa, at disse Penge skulde anvendes i Forbindelse med en almindelig Takst-, Skatte- og Afgiftsnedsættelsespolitik. Men det ærede Medlem har ganske Ret i, at jeg baade den Gang, jeg første Gang udtalte mig om disse Ting, og nu særlig har fremhævet Nedsættelsen af Godstaksterne, som jo ogsaa er det Nedsættelsesforslag, der nu allerede er gennemført, og hvor man naturligvis ganske særlig har tænkt paa, at et Beløb som dette vilde kunne være et Rygstød for Gennemførelsen af Planen. Men i øvrigt vil jo disse 6 Millioner gaa ind i den samlede Plan, som vil berøre forskellige andre Skatte- og Afgiftsnedsættelser.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fibiger): Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, der udtalte, at han slet ikke saa nogen Begrundelse for dette Forslag; at Begrundelsen er denne, at Skatten har givet 5—6 Millioner mere, end man beregnede. Naar man har regnet, at 40 Mill. Kr. var tilstrækkeligt til at foretage den Stabilisering af Kronen, som man da tilsigtede, mener vi ikke, der er nogen Anledning til, at der yderligere skal gaa Penge ind i Statskassen, navnlig da Kronestabiliseringen foregik i et saa hurtigt Tempo, at man ikke kan tænke sig, at der skulde yderligere Beløb dertil; efter min Opfattelse gik det alt for hurtigt. Naar det ærede Medlem taler om disse Millioner, som man vil bruge til at tilbagebetale de smaa Skatteydere 1 Kr. eller 50 Ø., vidner det om, at han overhovedet ikke tænker over, hvad hele Forslaget gaar ud paa, nemlig at betale Pengene tilbage til de Mennesker, der har indbetalt dem. Det kan dog vel ikke være Meningen, at naar en Mand havde indbetalt 50 000 Kr. i Skat, og der skulde finde Tilbagebetaling Sted, skulde de betales